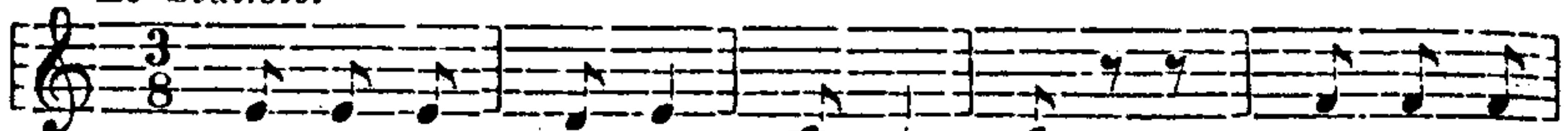

Ze Sedliště.

390.

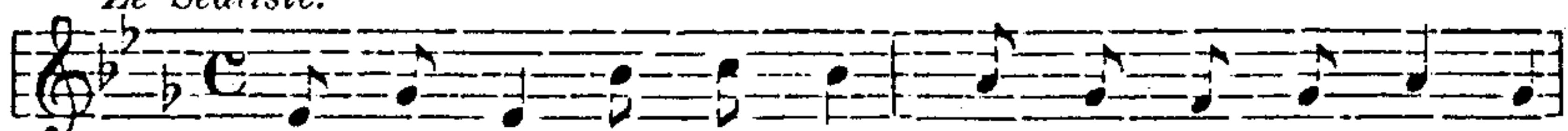

Byl je tu je-den dvo-re - ček, byl je tu

je-den dvo-re - ček, a pod dvo - rečkem do-me - ček.

A pod dvorečkem ťučena,
A na ni tráva zelena.Buděme honit zvířatka,
Mlada a švarna děvčatka.Uradily se dvě panny,
Jak by te travy nažaly.Kdo vám tu travu kazał žít,
Musíte s nami jednat.Ta jedna žala vazała,
Ta druhá pozor davała.Kazali otec i mati
Zelené travy nažati.Uviděl jich tam z hradu kral,
Na sve pachole zavołał.Skrz teho kusek travnička
Musím opustit tatička.Aj stroj, pachole, stroj koně,
Pojedém na hon do pole.Skrz tu zelenu travičku
Musím opustit mamičku.*Ze Sedliště.*

391.

Po - hli - dej, dě - več - ko, na tu su - chu je - dlu,

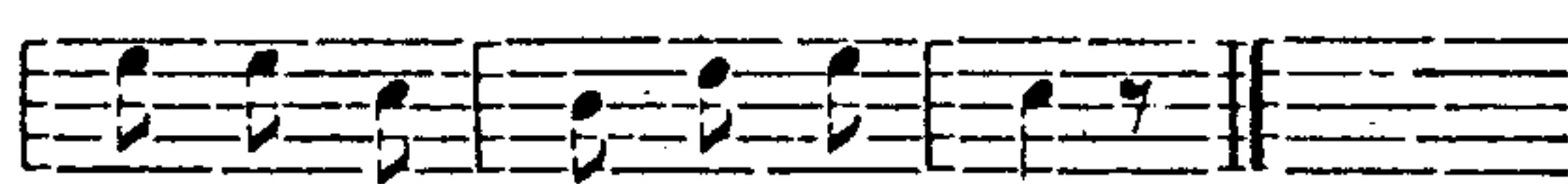
jak se za - ze-le-na, jak se za-ze-le-na, to ja se tě vez-mu.

Ja sem pohlidała večer tež i rano,
Ta jedle nešcasna, zelena se mało.**Vojenské.***Ze Sedliště.*

392.

Už všecky si - rot - ky na voj - nu po - bra - li už všecky

si - rot - ky na voj - ně su.

Jak ešče jedenkrat na vojnu budu brat,
Musíte, sedlačci, sve syny dat.